

Oranje boven!

kleuren die vangen

THORSTEN ILLIG

Alweer was het de 'joker' die voorkwam dat onze driedaagse vissessie in een blank eindigde. Dit was al de zoveelste keer dat ik met de joker tijdens een schijnbaar uitzichtloze sessie toch nog karpers op de kant wist te krijgen. Ik wilde dat ik al die 'jokermomenten' van de afgelopen jaren netjes in een logboek opgeschreven had, dan had ik je nu een heel indrukwekkend lijstje kunnen laten zien. Maar wat is nu die joker? Een wonderaas misschien? Ja! Het is een wonderaas, tenminste, als je hem zo bekijkt, zoals ik hem bekijk...

Waarschijnlijk zullen de meeste karpervissers dit wel herkennen; een aassoort die toch altijd net wat beter vangt dan de rest en waar je dan ook het volste vertrouwen in hebt. Heb ik gelijk of niet? Mijn joker is tussen de 12 en 25 mm in doorsnee, varieert in vorm en in gewicht/drijfvermogen, heeft telkens weer een andere smaak en is... oranje! Als je dit goed leest, merk je dat er maar één constante factor is in mijn joker; de kleur dus! Maar waarom nu precies oranje? Eerlijk gezegd ben ik toevallig op de joker gestuit. Tot een uitgebreide boilietest een tijdje geleden, was de Roasted Nuts boilie van Martin SB mijn grote favoriet, en die boilie is heel 'toevallig' oranje. Ik ving vaak zo goed op deze boilie, dat ik be-

sloot om te proberen om te achterhalen wat deze boilie nu precies zo goed maakte.

TUTTI FRUTTI

Ik begon met een uitgebreid recherche-onderzoek. Diverse vrienden en bekenden werd gevraagd om te proberen zoveel mogelijk informatie over deze boilie te verzamelen. Het internet werd geraadpleegd en er werd zelfs op slinkse wijze getracht om 'inside information' over de ingrediënten te verkrijgen. Maar ondanks al dat recherchewerk, konden we geen 'geheim' ingrediënt of iets dergelijks achterhalen wat niet ook al door andere boiliefabrikanten gebruikt werd. Wat kon het dan zijn? Na vele brainstormsessies, kwam ik ineens op het lumineuze idee dat het

wel eens de kleur van de 'wonderboilie' kon zijn, die de sleutel tot zijn succes vormde. Maar hoe kun je zo iets bewijzen? Toen ik er wat langer over nadacht, viel me op dat de boilies die door de jaren heen het best scoorden bij karpervissers in heel Europa, allemaal één ding gemeenzaam hadden: een opvallende kleur! Ik weet zeker dat een aantal vissers onder jullie ook de massale karpervangsten aan de 'tutti frutti' heeft meegemaakt, in de begintijd van het boilietijdperk. En wanneer je tegenwoordig in de winkels kijkt, zie je dat de meeste fabrikanten hun tutti frutti boilies nog steeds in dezelfde kleur maken: oranje. Nog een paar voorbeelden van 'bekende' oranje boilies: Bun Spice van Pelzer, Rosehip Isotonic van Mistral, Peach Melba

Inzet:
Best veel werk
hoor, om zo
1,5 kilo boilies
per dag te
prepareren.
Thorsten Illig

van Nutrabaits, Scopex van Dynamite Baits en natuurlijk de Roasted Nuts van Martin SB.

Wat me verder opvalt, is dat er de afgelopen jaren enorm gescoord is op allerlei andere felle fluo-kleuren. Als elke opvallende kleur dus zo goed vangt, zou mijn zojuist ontwikkelde oranje-theorie dus niet helemaal kloppen... Maar goed, het positieve is in ieder geval dat de kleur van het aas wel degelijk een grote rol speelt bij het karpervissen. Wat dacht je bijvoorbeeld van de roze Squid & Octopus pop-up van Frank Warwick? Maar volgens mij wordt deze boilie niet in een zinkende versie uitgebracht waarmee je zou kunnen voor/bijvoeren. Toch worden er ontzettend veel karpers mee gevangen...

Hoe komt het toch dat felle kleuren in bepaalde situaties gewoon veel beter scoren en wat zijn die 'bepaalde situaties' dan precies? Na nog meer nadenken en brainstorm-

men, samen met mensen met jarenlange karpervaring, kwamen er enkele interessante dingen aan het licht. Waarom is het bijvoorbeeld uitgerekend maïs dat zich vanaf het begin van de intensieve karpervisserij als een van de meest succesvolle particle-soorten heeft bewezen? Tegenwoordig weten we dat ook vele andere particle-soorten zeer geliefd zijn bij vriend karper. Natuurlijk, er zullen nu sceptici zijn die zeggen dat maïs in die tijd (en nu nog steeds trouwens) het goedkoopste aas was en waar dus het meest mee gevestigd en aan gevangen werd. Maar hoe je het ook bekijkt, maïs heeft wel een opvallende, gele kleur, die onder water heel snel gevonden kan worden. En dat opvallende kleuren van belang kunnen zijn, bewijst ook de negatieve dressuur op wateren waar veel met maïs gevestigd wordt; daar mijden de karpers massaal grote voerplekken met maïs, maar ze laten zich nog steeds vangen aan anders ge-

kleurde maïs. Voor mij het heldere bewijs dat de kleur wel degelijk een doorslaggevende rol kan spelen!

VURIGE TIJGER!

Een aantal jaren geleden was ik op bezoek bij een Italiaanse forellenexpert, die vele topwedstrijden won met een sibirulino-dobber met daaronder wat forellendeeg. Een van mijn vragen aan hem was, hoe een wilde forel in godsnaam een klein vliegje in het wild kolkende water van een snelstromende rivier kon waarnemen? Zijn antwoord was het volgende: "Forellen kunnen, net als veel andere vissoorten, andere lichtfrequenties waarnemen dan ons mensen, waaronder UV-licht. Wanneer een object door licht wordt bestraald, kaatst een deel van die stralen weer terug. Hierdoor kunnen wij het object ook daadwerkelijk zien. De sterkte van het teruggekaatste licht (en dus de zichtbaarheid van het object) wordt bepaald door meerdere factoren, zoals de kleur van het object en de sterkte

Elke kleur straalt een eigen licht-frequentie uit, waardoor je boilie beter of slechter zichtbaar is.
Thorsten Illig

van het licht wat erop valt. Het teruggekaatste licht bestaat als het ware uit een aura van diverse lichtfrequenties. En, om even terug te komen op de forellen, door de uitstraling van UV-licht lijkt het wel alsof het object een stuk groter is dan in werkelijkheid en daardoor ook beter zichtbaar".

Om zijn theorie te staven, presenteerde hij een zwart kastje, dat aan de binnenkant bekleed was met zwarte stof en een glazen deurtje aan de voorkant had. In dit kastje bevonden zich acht met forellendeeg beaasde haken. De verschillende gekleurde deegjes werden belicht met black light, oftewel UV-licht. Direct kon je duidelijk zien dat sommige kleuren veel beter oplichten en dus beter te zien waren dan andere. Om te bewijzen hoe belangrijk de kleur van het aas is, dimde hij het licht telkens iets, zodat het ene na het andere haakaas langzaam onzichtbaar en dus voor de vissen waarschijnlijk onvindbaar werd. Interessant! Ik dacht direct aan diverse praktijkomstandigheden die van invloed zijn op de hoeveelheid licht die op ons haakaas kan vallen; de stand van de zon, de helderheid van het water, de waterdiepte en zelfs de maanstand!

Welke kleuren het best zichtbaar waren in die test? Nou, laat ik beginnen met te zeggen dat de roofvissers ons karpervissers al lang een stukje voor zijn op dat gebied. Wie wel eens op roofvis heeft, weet dat de zogenaamde 'fire tiger' kleuren reuzenpopulair zijn en veel snoeken, snoekbaarzen en baarzen in het net weten te krijgen. Voor de roofvismaagden: fire tiger pluggen en spinners zijn fel oranje/groen/geel gekleurd. Een kleurencombinatie die er voor zorgt dat het kunstaas onder elke lichtomstandigheid goed zicht-

baar blijft voor de roofvissen. Voor de duidelijkheid, ook karpers kunnen wel degelijk UV-licht waarnemen...

ALLEEN IN DE ZON

Dat verklaarde misschien een deel waarom de kleur oranje zo goed vangt. Wat ik per se wilde aantonen was dat niet alleen de geur/smaak en de samenstelling van een boilie verantwoordelijk zijn voor het vangen of niet vangen.

Voor mijn eerste test maakte ik diverse boilies van verschillende boiliemixen met verschillende flavours. De overeenkomst tussen de boilies was dat ze allemaal oranje waren en dezelfde vorm en grootte hadden.

Om eerlijk te zijn was ik niet heel verbaasd toen bleek dat alle boilies even goed vingen, ook als ik van smaak wisselde op goed lopende stekken! Ik probeerde natuurlijk ook andere keuren op de best lopende stekken, maar oranje was en bleef duidelijk favoriet. Afgelopen voorjaar hield ik weer een testsessie, waarvoor ik gedurende vijf opeenvolgende dagen telkens 1,5 kilo vismeelboilies gevoerd had. Een hengel werd voorzien van een natuurlijk gekleurde vismeelboilie en de andere met een oranje fluorescerende scopex boilie. Het water was relatief helder en het voer en de haakboilies lagen op twee meter diepte gepresenteerd.

Nog geen uur later lag de eerste karper al in het schepnet en er volgden die middag in rap tempo nog vijf vissen, tot het stilviel in de schemering. En wat denk je? Allemaal gevangen aan de oranje scopex! 's Nachts bleef het akelig stil, totdat de zon weer opkwam; alweer een mooie karper op de koninklijk gekleurde boilie! Echt ongelooflijk! En het gekke was dat alle karpers de

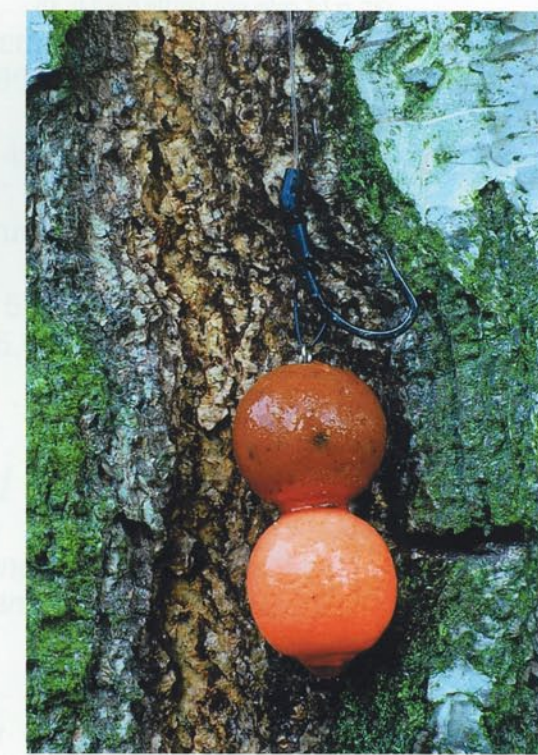
drab van de gevoerde vismeelboilies uitpoepten, maar er dus niet een aan deze boilie als haakaas gevangen was!

ORANJE SCHATJES

Een volgende praktijktest volgde afgelopen zomer. Ik had eindelijk weer eens tijd om twee volle dagen en nachten aan het water te gaan zitten. Maar mijn visweekend begon niet zonder de nodige tegenslag. De avond voordat ik ging vissen, greep ik in mijn vriezer om een zak boilies te pakken, maar dat was pech, boilies weg! In de drukte was ik gewoon vergeten om nieuwe te bestellen en ik dacht dat er toch nog wel een paar kilo in de vriezer moest liggen... Snel de telefoon gepakt en zo ongeveer het halve land gebeld, om op zo'n korte termijn nog een portie fruitige oranje boilies aan te kunnen schaffen. Ik had geluk! Een verre vriend van me wilde wel wat van zijn boilies aan mij verkopen. We spraken halverwege af om de boilieoverdracht te voltooien, maar toen kwam de volgende shock; hij had niet de beloofde oranje boilies meegenomen, maar een of andere 'XY-Supergoed' vismeelboilie. "Van die andere boilies had ik er helaas niet genoeg meer", mompelde hij gezapig...

Eigenlijk had ik helemaal geen zin om met vismeelboilies te vissen, omdat er daar de laatste weken erg veel

Met de 'oranje boven' rig, kwamen de karpers al snel schepklaar boven!
Thorsten Illig

Niet de kleine vismeelguppies, maar 20 tot 24 ponds schubs en spiegels aasden in het volle maanlicht op de zoete, koninginnekijkers.
Thorsten Illig

Dit was al de zoveelste keer dat de joker de sessie redde!
Thorsten Illig

kleine karpers van 10 tot 15 pond aan vismeel gevangen werden, en van dat slag vissen had ik er de laatste jaren al genoeg aan de haak gehad. Ik wilde er juist met de oranje fruitboilie selectief op de dikkere exemplaren vissen, door met deze smaak te voeren en er dan mee te gaan vissen.

's Avonds reed ik toch maar naar het water om te gaan voeren. Ik besloot om eerst eens een uurtje rond te kijken, om te zien of er enige activiteit waar te nemen was. En ja hoor, op een bepaalde plek sprongen kort na elkaar een paar karpers uit het water. Het beste wat ik nu kon doen, was gewoon 3 kg van die vismeelkrennen op die stek te deponeren. Op de ochtend van de dag waarop ik zou gaan vissen, bleek ik toch nog wat geluk te hebben; via een vriend van me kon ik misschien twee kilo oranje

Cartrack Fruit boilies bemachtigen, die een vertegenwoordiger thuis had liggen 'om uit te testen'. Snel op- en- neer gescheurd, omkleden en vissen maar!

Aan het water aangekomen, voerde ik eerst een kilo vismeelboilies en daarnaast een twintigtal van mijn oranje schatjes. Wat zou het gaan worden...

IN HET VOLLE MAANLICHT

Een hengel werd voorzien van een oranje fruitboilie en de andere van een donkere vismeelboilie. Beide hengels werden direct naast elkaar op de voerstek gedropt. In de eerste nacht mocht ik om 23.30 uur een fraaie schub van 24 pond verwelkomen. Niet geheel onverwacht, aan de oranje knikker gevangen. Om al het toeval uit te sluiten, wisselde ik de hengels om, zodat de oranje boilie nu links op de stek lag en de vismeel boilie rechts. Na een paar uur weer een run; 24 pond en weer aan de oranje knikker! Dat was geen toeval meer, of toch? Er lag een hele kilo vismeel boilies samen met slechts een paar handjes fruitboilies op de stek en toch gingen ze alleen maar voor de oranjegekleurde ballen. Weér de hengels gewisseld, de slaapzak in, met de verwachting dat ik nu toch wel eens een keer een van de vele 15 ponds schubjes van het water te pakken zou krijgen aan de vismeelboilie.

Dat had je gedacht! Om 03.30 uur een run van jewelste; 26 pond, oranje fruitboilie! Niet te geloven! Heel belangrijk hierbij om te vermelden lijkt mij, is dat het volle maan was en alle aanbeten kwamen op het moment dat er het meeste maanlicht was... Het water was niet al te diep en het water behoorlijk helder; kortom een type water wat we heel vaak tegenkomen. Opmerkelijke testresultaten dus, die mij weliswaar niet geheel verrasten maar ik had nooit gedacht dat het zo duidelijk zou zijn. Ik wist het nu helemaal zeker; oranje boven! Ik ben dan ook blij dat de de firma Imperial Baits heeft aangekondigd om binnenkort met een oranje tutti frutti boilie uit komen! Tot slot nog even een tip voor de boiliefabrikanten: wat dachten jullie ervan om een goedvangende, klassieke boilie ook eens uit te brengen in verschillende kleuren? Dus dezelfde mix, dezelfde flavour, maar in vijf verschillende kleuren. En dan als absolute klap op de vuurpijl: een 'fire tiger' pop-up boilie met een tutti frutti flavour! Dat moet een killer worden; dat kan niet anders!

Thorsten Illig

Ik ben inmiddels een echte oranjerfan geworden, in vele opzichten!
Thorsten Illig

